

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Nornerne

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Nornerne", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/text/gv-1866_1403-intro-shoot-idm99.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Grundtvigs norner

Digtcyklussen ser på overfladen ud til at være en gennemgang af den nordiske mytologiske verden. Men digtene bør ifølge Ægidius snarere ses som "læredigtning og tankelyrik end [som] episk-dramatisk fremstilling af gudelivet i Asgård" (1985, s. 110 f.) – en slags essens af Grundtvigs historiefilosofiske tankeunivers anvendt på samtidssituationen. Myterne danner altså her ikke grundlag for en fortælling, men fungerer snarere som billedforråd og gennemgående reference.

I Grundtvigs forståelse af den nordiske mytologi får nornerne en central rolle. I digtet "Nornernes Fødsel" i *Nordens Mytologi* fra 1808 skaber Alfader skæbnegudinderne som en modvægt til asernes egenrådighed. Deres ord (Nornedom) skal tøjle guderne og føre dem frem til Ragnarok. Som det også siges her i digtet, rister de dog samtidig "Runer for Livs-Ordet", dvs. forudser og forbereder Kristi komme. Dermed bliver nornerne i Grundtvigs tolkning "ikke udtryk for et hedensk *fatum*, men netop for et kristent *forsyn*" (Vind 1999, s. 160 f.). At de vander asken Yggdrasil (strofe 2 og 37), der symboliserer historien og menneskeslægten (Auken 2005, s. 506), gør dem til garanter for historiens fremdrift.